

Arrest

nr. 206 077 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88/1
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 14 mei 2018.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als

vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, met name problemen met de taliban. Verder beweert hij nog steeds afkomstig te zijn uit het district Saydabad gelegen in de provincie Wardak.

In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van zijn regio van origine op fundamentele wijze ondermijnd werd door zijn afgelegde verklaringen. Tegen deze beslissing stelde verzoeker geen beroep in bij de Raad waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker volgende documenten neer: een Afghaans paspoort, een doktersattest van 8 juli 2015 van zijn vrouw, een attest van de dorpsoudsten, een klacht aan de politie en het districtshuis, zeven foto's van zijn broer G. S., een foto van hemzelf, elf familiefoto's, drie foto's van zijn broer S. H., een foto van zijn moeder, een foto van zijn vader, twee foto's van zijn zus, een medisch attest van 9 januari 2018 en een medisch attest van 16 januari 2018.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidde als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk

groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige, eerste asielaanvraag werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonbaar in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

In zoverre verzoeker tijdens zijn tweede en huidige asielaanvraag in zijn verzoekschrift terugkomt op het verloop van zijn eerste asielprocedure, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige asielprocedure en het onderhavige beroepsverzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag.

De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder blijkt uit de bestreden beslissing met betrekking tot zijn voorgelegde documenten dat: "In verband met het Afgaans paspoort dat u voorlegt dient opgemerkt te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad (Verklaring DVZ, p.8 vraag 24). Het feit dat u bij uw eerste asielaanvraag dd. 23 januari 2016 beweerde nooit een paspoort te hebben gehad ondermijnt de bewijskracht van dit document. Bovendien kan uit dit paspoort niet worden afgeleid dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Maydan Wardak hebt gewoond noch dat u problemen kende met de taliban. In verband met de twee brieven die u voorlegt – de brief van de dorpsoudsten en de klacht bij de politie en het districtshuis – dient opgemerkt te worden dat deze onder andere verhalen over de dood van uw vader en broers en de problemen die jullie hadden met de Taliban. Deze feiten werden ongeloofwaardig bevonden bij uw eerste asielaanvraag. Net zoals bij uw eerste asielaanvraag legt u bij uw huidige asielaanvraag een reeks foto's neer. Vooreerst dient benadrukt te worden dat een groot deel van deze foto's dezelfde foto's zijn die u al indiende bij uw eerste asielaanvraag. Daarnaast dient u nog een aantal bijkomende foto's in. Net zoals bij uw eerste

asielaanvraag dient bij uw huidige asielaanvraag te worden benadrukt dat deze foto's de inhoud van uw relaas niet kunnen bewijzen, aangezien er geen enkel bewijs is dat de personen op de foto's de beweerde personen zijn. Deze foto's vormen voor dezelfde reden ook geen afdoende bewijs om uw beweerde herkomst uit Maydan Wardak te kunnen staven. In verband met de foto die u neerlegt van uzelf dient opgemerkt te worden dat het een kleurenkopie is van erg slechte kwaliteit. Bovendien vormt deze foto ook geen afdoende bewijs van uw beweerde herkomst, aangezien er niet kan worden uitgemaakt in welke streek of in welk land deze foto werd genomen." Om die redenen en gezien ook de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan corruptie welig tiert en allerhande documenten, zowel uitgaande van de overheid als stukken die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat, (frauduleus) kunnen en worden nagemaakt waardoor de bewijswaarde en betrouwbaarheid van Afghaanse documenten bijzonder relatief is, kan aan de door verzoeker in het kader van de huidige tweede asielaanvraag neergelegde documenten geen bewijswaarde worden gehecht.

Met betrekking tot verzoeker zijn twee voorgelegde medische documenten wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal het volgende heeft vastgesteld dienaangaande: "Voorts bezorgt u het CGVS nog twee medische attesten waaruit blijkt dat u kampt met gastro enterologische problemen. Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming."

5. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij (recent) afkomstig is uit het district Saydabad gelegen in de provincie Wardak, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat een terugkeerbesluit leidt tot een direct of indirect refoulement.

7. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. "

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 7 mei 2018, voert verzoekende partij aan dat zij niet akkoord kan gaan met de bestreden beslissing en de beschikking. Verzoekende partij beklaagt zich erover dat zij 3x werd geïnterviewd en dat men dan besluit dat er twijfel over haar afkomst/herkomst bestaat. Verzoekende partij wijst erop dat zij originele documenten heeft ingediend en zelfs naar de ambassade is geweest en daar een onderzoek heeft plaatsgevonden over haar afkomst. Verzoekende partij wijst erop dat zij veel stukken/documenten heeft ingediend om haar afkomst en vrees te ondersteunen en dat het niet redelijk is om nog meer te verwachten. Voorts stelt verzoekende partij zich de vraag waarop wordt gesteund om te stellen dat een terugkeerbesluit niet leidt tot een direct of indirect refoulement.

4.1. Waar verzoekende partij zich erover beklaagt dat zij 3x werd geïnterviewd en dat men dan besluit dat er twijfel over haar afkomst/herkomst bestaat, wijst de Raad op de grond in beschikking waar als volgt wordt gesteld: *"In zoverre verzoeker tijdens zijn tweede en huidige asielaanvraag in zijn verzoekschrift terugkomt op het verloop van zijn eerste asielprocedure, dient te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige asielprocedure en het onderhavige beroepsverzoekschrift niet kan aanwenden als een vorm van beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal genomen in het kader van zijn eerste asielaanvraag."*

4.2. In het kader van verzoekende partij haar eerste verzoek om internationale bescherming nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde verblijf in haar voorgehouden regio van herkomst in Afghanistan. Tegen deze beslissing stelde verzoekende partij geen beroep in bij de Raad waardoor deze definitief is geworden en als vaststaand dient te worden beschouwd. In deze beslissing wordt het volgende vastgesteld met betrekking tot de beweerde afkomst van verzoekende partij: *"Er dient te worden gewezen op het feit dat uw kennis omtrent de veiligheidsdiensten, zeer beperkt en foutief is. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat u geen idee hebt wat een arbaki is. U noemt hen eerst foutief 'buitenlanders' en beweert dat zij Engels zouden spreken (CGVS I, p.8). Daarnaast kan u niet meer zeggen dan dat ze gespecialiseerd zijn in vechten. Bovendien beweert u zelfs dat zij zouden samenwerken met de taliban (CGVS III, p.6). Nochtans zou u beter op de hoogte moeten zijn van de werking van de veiligheidsdiensten, daar u beweert dat uw broer in het ANA zou hebben gezeten. Ten laatste beweert u dat het Haqqani netwerk van de taliban zelf zou zijn (CGVS III, p.6), wat uiteraard ook niet klopt."*

Ook de kennis omtrent uw eigen dorp is beperkt en niet van een niveau dat men redelijkerwijze kan verwachten van iemand die daar zijn hele leven gepend heeft. Zo slaagt u er maar niet in consistent te zijn omtrent uw eigen geboortedorp. U verklaart bij DVZ dat het Mossa Khail is (DVZ Verklaring, p.4), op uw eerste gehoor op het CGVS is het dan plots de bergen van Barikak (CGVS I, p.5) en op het laatste gehoor zou het dan plots weer Ali Arkhel zijn (CGVS III, p.3). U schijnt zelf niet te weten waar geboren te zijn. Daarenboven herkent u geen dorpsnamen uit uw buurt, wanneer die u gegeven worden (CGVS III, p.3). Wanneer u gevraagd wordt om dorpen rond uw dorp te geven, geeft u slechts drie dorpsnamen en noemt u bovendien ook 'Jaghatu' (CGVS III, p.3). Dat is niet eens een dorp, dat is de naam van het aangrenzende district en dat ligt al helemaal niet rond Mossa Khail. Gevraagd of u de weg van uw dorp naar Saydabad centrum kan omschrijven, geeft u de dorpen in een foute volgorde weer, op sommige punten bent u simpelweg aan het terugkeren of een absurde omweg aan het maken. Daarenboven zouden Hakim Khail en Zangor aan elkaar gehecht zitten (CGVS III, p.3), wat niet klopt gezien er nog een helemaal ander dorp tussen ligt."

Er wordt u gevraagd om de weg naar Chak city te beschrijven. U beschrijft de route via de verharde weg, maar geeft amper de dorpen aan die u passeert. U beweert dat u via Jawez en dan via Hassan Baig zou gaan (CGVS III, p.3). Daartussen liggen echter ook nog andere dorpen langs de weg, maar u laat het na die te noemen (CGVS III, p.3). Wanneer u gevraagd wordt in welk dorp op de snelweg u moet kiezen of u links dan wel rechts inslaat om naar Chak te gaan, zegt u foutief dat het in een 'woestijn' zou zijn, genaamd Tup Dersh. De vraag wordt u opnieuw gesteld en dan verandert u uw

statement naar 'Yawez' (CGVS III, p.3). Die correctie mag niet baten want uw antwoord is nog steeds fout. U geeft ook een andere mogelijke weg naar Chak aan, aan de hand van de grote snelweg die naar Bamyān gaat (CGVS III, p.3). Als u gevraagd wordt naar welke plaats die snelweg in de andere richting verbindt, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS III, p.3).

Gevraagd naar de namen van de districten rond het uwe, geeft u enkel Charkh, Nerkh, Chak en Jaghatu aan (CGVS III, p.4). U slaagt er niet in alle districten grenzend aan het uwe te noemen en vergeet maar liefst zes andere districten te noemen, waaronder Zana Khan. Wanneer u geconfronteerd wordt met het vergeten van die laatste, beweert u volmondig: 'dat is geen district' (CGVS III, p.4). U noemt zelfs enkele onbestaande districten zoals Nawa, Barakai en Kharbar, wat blijkt geeft van het ingestudeerd karakter van uw zeer beperkte geografische kennis van de regio. Bovendien heeft u geen weet van de districten in uw eigen provincie. Gevraagd om die op te noemen geeft u vijf namen en beweert u dat dat ze allemaal zijn (CGVS III, p.4). Twee ervan zijn echter fout. U kent dus slechts drie districten uit uw eigen provincie. U vergeet maar liefst vijf anderen, waaronder het district waar de provinciale hoofdstad gelegen is: Maidan-Shahr (CGVS III, p.4). Gevraagd naar welke provincies er rond uw provincie liggen, vergeet u zelfs de hoofdstad Kabul (CGVS III, p.4). Dergelijke minimale en vaak foutieve kennis van uw eigen regio waar u uw hele leven zou verbleven hebben, geeft blijk van een ingestudeerd karakter en het feit dat u uw (recente) herkomst niet naar waarheid heeft weergegeven.

Wat incidenten die plaatsgevonden hebben in de periode voor u vertrok, betreft, blijkt uw kennis ook zeer miniem. Daarenboven kan u zelf enkel incidenten aangeven wanneer u die, vaak ongevraagd, weergeeft tijdens een gehoor (CGVS I, p.3,7 ; CGVS II, p.3,7,8). Wanneer er echter bij u gericht gepolst wordt naar specifieke incidenten, blijkt er bij u een volledig gebrek aan kennis omtrent het nieuws van uw eigen regio te zijn. Gevraagd naar wie Hikmatullah is, kan u wel aangeven dat hij een talibanlid is, maar geeft u foutief aan dat hij een madrassa zou gehad hebben voor hij de taliban vervoegde (CGVS III, p.5). Gevraagd naar het incident in Karkhohil, waar twee kinderen gedood werden met een raket, geeft u enkel aan dat er mensen doodgeschoten zouden zijn en aan een boom gehangen (CGVS III, p.5). Het nieuws van twee onschuldige kinderen die stierven aan de hand van de taliban, werd echter wijdverspreid in de regio. Het is dus weinig plausibel dat iemand die recentelijk afkomstig is uit uw regio, dat niet zou weten. Gevraagd naar wanneer het huis van Doctor Muslim werd afgebrand, geeft u aan dat het twee à drie maanden voor uw vertrek zou zijn (CGVS III, p.5). Het voorval vond echter maar liefst tien maanden voor uw vertrek plaats. In 2015 vonden grote overstromingen plaats in Wardak die ook in het district Saydabad veel schade hebben aangericht, voornamelijk op velden en huizen. Hiernaar gevraagd geeft u aan dat een grote overstroming die schade veroorzaakte, acht jaar geleden was, maar slaagt u er niet in aan te geven dat twee jaar geleden de schade ook enorm was, onder andere in het district Saydabad (CGVS III, p.5). Gevraagd naar van welke provider de taliban in Mangali een ontvangsttoren in brand heeft gestoken, maakt u zich er vanaf door alle providers te noemen die u kan bedenken (CGVS III, p.5). Er wordt u gevraagd specifiek de ene provider te geven, maar u moet het antwoord schuldig blijven (CGVS III, p.6). Nochtans is het wegvallen van een zendmast een groot probleem, daar het de communicatie tussen de vele bergdorpen verstoort. Dergelijke zaken zou iemand die recent afkomstig is uit de door u beweerde regio, kunnen melden. U wordt gevraagd naar een bijzondere gebeurtenis waarbij in de Schniz vallei wapens van rebellen geconfiscieerd werden. U weet enkel dat het zes jaar geleden was (CGVS III, p.6) maar slaagt er niet in het meest opvallende element te vermelden, namelijk dat er zelfmoordjassen aangetroffen werden. U geeft enkel een resem aan wapennamen. Bovenstaande vaststellingen omtrent uw gebrek aan kennis van gebeurtenissen in uw vermeende regio van herkomst, staven het vermoeden dat u niet recentelijk afkomstig bent uit Mossa Khail, Saydabad, Wardak.

Daarenboven moet ook opgemerkt worden dat het zeer frappant is dat u niet bekend bent met namen van de talibanleden uit uw eigen district. Gezien uw relaas gesteund is op meerdere problemen met de taliban, worden u enkele namen gegeven van prominente talibanleden uit Saydabad. U herkent echter geen enkele (CGVS III, p.8). Dat staat enkel het vermoeden dat u geen aanvaring gehad hebt met de taliban en helemaal niet recent afkomstig bent uit Saydabad.

Ook wat betreft simpele basiskennis waarover een ongeletterd persoon uit uw streek van herkomst sowieso beschikt, blijkt u verscheidene grote zaken niet te weten. U geeft aan naar de radio te luisteren en noemt enkele zenders maar blijft het antwoord schuldig wanneer u gevraagd wordt namen te geven van programma's op een zender (CGVS III, p.7). Er zouden Kuchi in uw district wonen (CGVS III, p.8), wat door de aanwezige informatie wordt tegengesproken. Volgens u zouden er ook Belgen verblijven in Saydabad (CGVS III, p.4, p.6). Ook dat klopt niet. Als klap op de vuurpijl heeft u er geen idee van hoe Afghaans geld eruit ziet, ondanks uw beweringen een shop open te hebben gehouden. Een Afghaans

briefje van 500 Afghani zou groen zijn, het is echter blauw (CGVS III, p.10), gezien uw profiel als handelaar, zou u dat moeten weten. Daarenboven zouden de munten a van 1 en 3 Afghani wit of zilver zijn (CGVS III, p.10). Een muntstuk van een is bronskleurig en niet wit. Een groot verschil."

De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekende partij haar kennis over haar beweerde regio van afkomst op verschillende vlakken zeer miniem is. Verzoekende partij brengt in het kader van haar huidige verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan de vorige beslissing te tornen.

4.3. Zij brengt naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag een aantal documenten bij (waaronder paspoorten van haar en haar familie) teneinde haar bewering afkomstig te zijn uit Wardak te ondersteunen.

4.3.1. Met betrekking tot haar voorgelegde documenten wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *"De Raad benadrukt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen (RvS 14 juli 2011, nr. 7.257 (c)), wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen. Verder blijkt uit de bestreden beslissing met betrekking tot zijn voorgelegde documenten dat: "In verband met het Afghaans paspoort dat u voorlegt dient opgemerkt te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad (Verklaring DVZ, p.8 vraag 24). Het feit dat u bij uw eerste asielaanvraag dd. 23 januari 2016 beweerde nooit een paspoort te hebben gehad ondermijnt de bewijskracht van dit document. Bovendien kan uit dit paspoort niet worden afgeleid dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Maydan Wardak hebt gewoond noch dat u problemen kende met de taliban. In verband met de twee brieven die u voorlegt – de brief van de dorpsoudsten en de klacht bij de politie en het districtshuis – dient opgemerkt te worden dat deze onder andere verhalen over de dood van uw vader en broers en de problemen die jullie hadden met de Taliban. Deze feiten werden ongeloofwaardig bevonden bij uw eerste asielaanvraag. Net zoals bij uw eerste asielaanvraag legt u bij uw huidige asielaanvraag een reeks foto's neer. Vooreerst dient benadrukt te worden dat een groot deel van deze foto's dezelfde foto's zijn die u al indiende bij uw eerste asielaanvraag. Daarnaast dient u nog een aantal bijkomende foto's in. Net zoals bij uw eerste asielaanvraag dient bij uw huidige asielaanvraag te worden benadrukt dat deze foto's de inhoud van uw relaas niet kunnen bewijzen, aangezien er geen enkel bewijs is dat de personen op de foto's de beweerde personen zijn. Deze foto's vormen voor dezelfde reden ook geen afdoende bewijs om uw beweerde herkomst uit Maydan Wardak te kunnen staven. In verband met de foto die u neerlegt van uzelf dient opgemerkt te worden dat het een kleurenkopie is van erg slechte kwaliteit. Bovendien vormt deze foto ook geen afdoende bewijs van uw beweerde herkomst, aangezien er niet kan worden uitgemaakt in welke streek of in welk land deze foto werd genomen." Om die redenen en gezien ook de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat in Afghanistan corruptie welig tiert en allerhande documenten, zowel uitgaande van de overheid als stukken die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat, (frauduleus) kunnen en worden nagemaakt waardoor de bewijswaarde en betrouwbaarheid van Afghaanse documenten bijzonder relatief is, kan aan de door verzoeker in het kader van de huidige tweede asielaanvraag neergelegde documenten geen bewijswaarde worden gehecht.*

Met betrekking tot verzoeker zijn twee voorgelegde medische documenten wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal het volgende heeft vastgesteld dienaangaande: "Voorts bezorgt u het CGVS nog twee medische attesten waaruit blijkt dat u kampt met gastro enterologische problemen. Er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming." Verzoekende partij werpt geen ander licht op deze vaststellingen.

4.3.2. Verzoekende partij heeft via een fax een aanvullende nota met nieuwe stukken overgemaakt aan de Raad. Ter terechtzitting legt zij de originele documenten van deze nieuwe stukken voor.

De Raad stelt vast dat de neergelegde taskara's van haarzelf, haar echtgenote, haar broer, haar zonen, en haar dochter; en de schoolbewijzen, allen opgesteld in het, naar alle waarschijnlijkheid, Dari, niet

voorzien zijn van een voor eensluidende verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 waardoor de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van de voorgelegde documenten. De Raad kan slechts aannemen dat verzoekende partij taskara's heeft neergelegd van haarzelf en haar familieleden zoals zij zelf aangeeft.

Dienaangaande wijst de Raad er nog eens op dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan corruptie welig tiert en allerhande documenten, zowel uitgaande van de overheid als stukken die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat, (frauduleus) kunnen en worden nagemaakt of frauduleus worden verkregen. Bijgevolg is de betrouwbaarheid en bewijswaarde van Afgaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om de eerdere beoordeling van haar beweerde verblijf in haar regio van herkomst in Afghanistan te wijzigen zoals verder blijkt uit onderstaande vaststellingen.

Documenten hebben bovendien een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas over onder andere de herkomst kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

4.3.3. Met betrekking tot verzoekende partij haar Afgaans paspoort wijst de Raad op de grond in de beschikking waar dienaangaande als volgt wordt gesteld: *“Verder blijkt uit de bestreden beslissing met betrekking tot zijn voorgelegde documenten dat: “In verband met het Afgaans paspoort dat u voorlegt dient opgemerkt te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde nooit een paspoort te hebben gehad (Verklaring DVZ, p.8 vraag 24). Het feit dat u bij uw eerste asielaanvraag dd. 23 januari 2016 beweerde nooit een paspoort te hebben gehad ondermijnt de bewijskracht van dit document. Bovendien kan uit dit paspoort niet worden afgeleid dat u tot aan uw vertrek uit Afghanistan in de provincie Maydan Wardak hebt gewoond noch dat u problemen kende met de taliban.”*

Het feit dat haar paspoort zou zijn bevestigd door de ambassade van Afghanistan in Brussel zoals zou blijken uit pagina 11 van het paspoort: een handgeschreven tekst *“This passport is attested by the Embassy of the Islamic Republic of Afghanistan in Brussels”*, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Bovendien is niet duidelijk op basis van welke elementen/welk onderzoek de ambassade tot deze bevestiging is gekomen.

Met betrekking tot de andere voorgelegde paspoorten merkt de Raad op dat deze paspoorten geen bewijs vormen dat verzoekende partij tot aan haar vertrek uit Afghanistan in de provincie Maydan Wardak heeft gewoond.

De Engelstalige versies van de taskara's van verzoekende partij en haar broer bevatten identiteitsgegevens van de desbetreffende personen doch bevatten geen enkele informatie dat verzoekende partij tot aan haar vertrek uit Afghanistan in de provincie Maydan Wardak heeft gewoond.

De enveloppe toont louter aan dat verzoekende partij vanuit haar land van herkomst uit de provincie Maydan Wardak stukken toegezonden kreeg, niets meer en niets minder.

Wat betreft de huwelijksakte, moet worden opgemerkt dat dit document enkel aantoont dat de twee op het document vermelde personen gehuwd zijn. Hieruit blijkt verder ook niet dat verzoekende partij tot aan haar vertrek uit Afghanistan in de provincie Maydan Wardak heeft gewoond.

Waar verzoekende partij stelt dat zij naar de Afgaanse ambassade in Brussel is geweest en dat er daar een onderzoek heeft plaatsgevonden over haar afkomst, en zij daaromtrent een attest heeft gekregen van deze ambassade, merkt de Raad op dat niet kan worden vastgesteld op basis van welke elementen het onderzoek naar haar afkomst heeft plaatsgevonden. De Raad wijst er dienaangaande op dat niet betwist wordt dat het paspoort een legaal paspoort is dat is uitgegeven in Maydan Wardak. Betwist wordt, en dat op grond van het onderzoek naar aanleiding van haar eerste asielaanvraag, verzoekende partij haar afkomst uit Maydan Wardak..

Waar verzoekende partij zich de vraag stelt waarop wordt gesteund om te stellen dat een terugkeerbesluit niet leidt tot een direct of indirect refoulement, wijst de Raad naar de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal het volgende heeft gesteld: *“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van*

artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat zij veel stukken/documenten heeft ingediend om haar afkomst en vrees te ondersteunen en dat het niet redelijk is om nog meer te verwachten, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 7 mei 2018 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS